ZIEKTE EN GEZONDHEID

Op het telegramkanaal van ‘sprankjehoop’ verscheen kort geleden een artikel over ‘gezondheid’.
Wat is ‘gezondheid’….
Zie:
https://maatschapwij.nu/videoportret/machteld-huber-positieve-gezondheid/

Er waren daar een aantal mensen die daar ook nog het nodige over opmerkten.

Naar aanleiding daarvan wilde ook nog even wat opmerken over het fenomeen 'GEZONDHEID'....

Marc van Delft, 17/10/2022

DE GENOTSCULTUUR

We leven momenteel in een soort 'genots'-cultuur, waarbij men panisch is geworden voor het 'lijden'.
Het leven mag eigenlijk alleen nog maar lollig en prettig zijn, en alle pijn en ziekte moet door pillen en vaccinaties worden uitgeroeid...

Als er dan eens een epidemie komt waar mensen zwaar ziek van worden, of zelfs wel eens dood van gaan, tja, dan wordt men panisch en moet 'de oorlog tegen de ziekte worden verklaard' en de 'boosdoener' - iets of iemand moet immers de schuld krijgen - , die moet met zware middelen worden bestreden.

Minister De Jonge had het ook over een 'oorlog tegen het virus'...

En de prik was de enige oplossing....

Ziek zijn mag niet, net zoals pijn of lijden.

Het vervelende is dat deze manier van denken averechts werkt en men daardoor precies het tegenovergestelde heeft bereikt, en dat ziektes, lijden, dood en ellende duizendvoudig is verergerd.
De nevenschade om met een kanon een mug dood te schieten is gigantisch!

ZIEKTE

Want wat is er mis aan ziek zijn?
Ziek zijn hoort bij het leven, net zoals ademen, werken, lopen, laxeren, spierpijn, jeuk, zweet, poep, pies, af en toe vallen, struikelen, hoesten, verslikken, niezen, de hik, etc.

Moeder Natuur en Vader God hebben het lichaam van de mens zo perfect geschapen, dat de meeste 'ziekten', verwondingen, kneuzingen, spierpijntjes, vermoeienissen, botbreuken, splinters, muggenbeten, etc. door het zelfherstellend vermogen vanzelf over gaan en vanzelf genezen.

ZIEKTEN EN DE MENS

Maar ziekten horen bij de mens, bij zijn ontwikkeling, en zijn vaak noodzakelijk.

Bv. om in je jeugd sterker te worden door het doormaken van kinderziektes, zodat het IK zich steeds beter in zijn lichaam kan nestelen…

En soms om karma te vereffenen, -Steiner heeft daar in de karma-voordrachten eindeloos veel voorbeelden van gegeven-.

En vele ziektes zijn leeftijdsgebonden en horen bij bepaalde planetenfasen. (kinderziekten, ouderdomsziekten, etc.)

Maar in deze ‘lol-tijd’ zijn kinderziektes taboe en moeten d.m.v giftige en zeer ongezonde vaccinaties worden uitgeroeid, waarbij men het tegenovergestelde heeft bereikt en een hele generatie zwakke en ziekelijke mensen is gecreëerd!

ZIEKTEN ZIJN HEILZAAM

Kortom, er is niks mis met ziek zijn, af en toe ziek zijn is heilzaam, en men heeft het er vaak over dat men na een ziekte na afloop 'beter' is, beter als ervoor....

ZIEKTEN EN HET PARADIJS

In wezen hoort ziekte bij de mens, bij het IK, want in wezen worden planten en dieren (in de natuur) niet ziek, omdat deze in perfecte harmonie met de natuur leven, in het ‘paradijs’….

Maar de mens heeft zich door zijn IK daar buiten geplaatst en moet dan door schade en schande wijs worden, en crisissen doormaken, door het kwaad worden verleid als leerproces, etc.

HET LEVEN VAN DE MENS EN DE CATHARSIS

Het leven van de mens is als een avonturenfilm of een toneelstuk. In elke film / verhaal vindt een crisis plaats, een strijd tussen goed en kwaad, een catharsis, een loutering....

Toen de mens nog in het paradijs leefde toen was er nog geen ziekte, crisis of loutering.

Door de zondeval kreeg de mens vrijheid, denkvermogen, en maakte zich los van de natuur, en toen werd ziekte mogelijk...

Maar door het ondergaan van leed, beproevingen, daardoor worden we wijzer en groeien we.

Dat zien we in bijna alle oerverhalen, sprookjes, Parsifal, avonturenfilms, tragedies, toneelstukken, etc.

Er moet altijd een conflict optreden, een beproeving….

En in een sonate of symfonie moet een 'doorwerking' zijn met veel modulaties en een dramatisch hoogtepunt....

In een toespraak moet er een ‘Auseinandersetzung’ zijn met een andere visie.

En de held moet verdwalen, in een crisis komen, een strijd met een slechterik aangaan, dan pas wordt de film spannend, zonder een conflict of probleem zou het een saaie film zijn.

ZIEKTES EN DE CATHARSIS

Op lichamelijk gebied heeft dat zijn equivalent in ziektes.

De ziekte is een beproeving, een catharsis van het lichaam.
Een kwaad wordt overwonnen....

Bv. een splinter, botbreuk, kneuzing, ontsteking is een confrontatie met een soort vijand, een strijd vindt plaats, het lichaam gaat de strijd aan met de splinter en na een strijd d.m.v. zwellingen, pus, celgroei, ontsteking, etc. wordt de vijand eruit gewerkt.

De jaarlijkse 'griep' is ook vaak een grote schoonmaak van ongerijmdheden die moeten worden opgeruimd.

Kortom, ziekte, niks mis mee, lekker laten komen, geen probleem van maken.

En niet obsessief 'gezondheid' nastreven.

Vertrouwen op God en Moeder Natuur, want veel ziektes gaan vanzelf over.

En microben zijn onze vrienden waarmee we in symbiose leven, die moet je hun gang laten gaan.

==========

Marc van Delft
17-10-2022

AANVULLING VAN 18 OKTOBER 2022:

DE ZIN VAN HET LIJDEN

Rudolf Steiner schreef eens dat als men naar het gelaat van een wijsgeer kijkt, dan ziet men niet een enorm hoofd, volgestopt met heel veel informatie, nee, uit het gelaat van een wijze spreekt *GEABSORBEERD LEED*….

Een wijze is iemand die het ondergane leed heeft getransformeerd tot WIJSHEID.

Het is niet een gefrustreerd iemand die blijft staan bij het leed om eeuwig te klagen en te zeuren en te wentelen in zelfmedelijden, neen, het is iemand die het leed heeft omgevormd tot wijsheid.

-Kijk eens naar de schilderijen van Rembrandt, en met name zijn zelfportretten, die is als geen ander er een meester in om de doorleefde wijsheid van de oudere mens uit te drukken die door leed tot wijsheid is gekomen.

De vreugden des levens, zo betoogt Steiner, die nemen wij gaarne tot ons, maar het leed in het leven, dat is datgene wat ons verder brengt, wat tot wijsheid en inzichten voert, tot innerlijke rijpheid en volwassenheid.

Ergo, we leven dus in een maatschappij die al het lijden afwijst, die de ziekte afwijst, en die dus ook de rijping in het leven om tot wijsheid te komen afwijst, het is een maatschappij van ‘lang leve de lol’, en eigenlijk voortdurend één groot feest wil vieren.

Een maatschappij die altijd kind of jongeling wil blijven en niet de rijping en de ouderdom wil.

Ik moet daarbij ook denken aan de jeugd van Boeddha.
Door de profetie gedreven wilde de vader van Siddharta zijn zoon alleen maar in een wereld laten leven van jeugd, schoonheid, vreugde en gezondheid. Hij had nog nooit een zieke, een oudere een lelijke en een dode gezien.

Toen hij echter toch een oude, zieke en dode ontmoette besloot hij het pad van inkeer, meditatie en verlichting te gaan volgen.

Onze huidige maatschappij is als de jeugd van Boeddha, wij willen ziekte, lijden, en dood ontkennen.
Wij willen daarmee ook het pad naar de wijsheid afwijzen.

KINDERZIEKTEN

Het blijkt dat kinderen die kinderziekten doormaken later een robuuste gezondheid krijgen, en kinderen waarbij men probeert d.m.v. vaccinaties alle kinderziektes weg te spuiten worden zwakke en ziekelijke patiënten. Het werkt volkomen averechts!
Je hoort de 'deskundigen' zo vaak op TV e.d. over kinderziekten praten, ze hebben geen goed woord over voor kinderziekten, die zien ze alleen maar als zeer kwalijk, verderfelijk en onnodig.

Maar kinderziekten zijn een oefening en training van het lichaam om met ziektes om te leren gaan.
Net zoals met alles wat men leert moet men hard werken en oefenen om iets te leren en te kunnen.
Dat geeft misschien vermoeienissen en kost inspanning, een kind wat alleen maar wil spelen vindt dat misschien maar heel vervelend, maar uiteindelijk is het nodig om kennis en vaardigheden te ontwikkelen.

Een sporter moet ook zware oefeningen, spierpijn en ontberingen doorstaan om goed te worden in zijn sport.

En een lichaam moet zich ook oefenen in ziektes overwinnen en doormaken om een steeds sterkere weerstand te ontwikkelen.

Het huidige taboe op kinderziektes is als een kind wat alleen maar wil spelen en niks wil leren, als een verwend kind wat overal zijn zin in krijgt en nooit iets moeilijks hoeft te doen, die altijd kind wil blijven en nooit volwassen wil worden.

De uitdaging en het avontuur in het leven is toch om moeilijke dingen te doen, want dat geeft spanning en uiteindelijk voldoening.

Iemand die wil leren surfen zal eerst honderden keren in het water donderen en koppie onder gaan, maar uiteindelijk bereikt hij door volhardende inspanning het vermogen om op een surfplank over een grote golf te surfen, wat voor de surfliefhebber wellicht een topervaring is.

DOOR LEED TOT WIJSHEID KOMEN EN DE CORONACRISIS

We hebben de afgelopen 2,5 jaar de ergste misdaad aller tijden kunnen beleven die oneindig veel leed heeft veroorzaakt toen in maart 2020 opeens de gehele wereld in een concentratiekamp veranderde en miljarden mensen werden opgesloten in hun huizen omdat de autoriteiten op een panische manier ziekte en dood wilden vermijden waarmee zij juist precies het tegenovergestelde bereikten, namelijk, door de absurde maatregelen veranderde de maatschappij in een dystopische hel, die oneindig veel meer ziekte, dood, zelfmoorden, leed, kindermishandelingen, trauma's, ruzies, scheidingen, een volkomen beschadigde jeugd, depressies etc. heeft veroorzaakt als de corona ziekte die van de autoriteiten tot elke prijs moest worden voorkomen en vermeden.
Het angstvallig willen vermijden van lijden leidde juist tot veel méér lijden!! Het werkt volkomen averechts!!

De mensheid werd daardoor geconfronteerd met een enorm lijden. Veel mensen zagen de wereld waarin alles wat mooi, goed, heilzaam, gezellig, leuk, verheffend, feestelijk, liefdevol en aangenaam was werd verboden, duister in. Een algemeen gevoel van depressie en moedeloosheid trof miljarden mensen.

Het was alsof we waren opgesloten in een gevangenis, een monnikenklooster en we waren verplicht een soort monniken-bestaan te voeren van inkeer en bezinning….

Dit enorme lijden voerde er echter toe, dat heel veel lolbroeken die voor maart 2020 volop het goede leven genoten van feesten, gezelligheid, meisjes versieren, de bloemetjes buiten zetten etc. nu opeens tot inkeer werden gedwongen.

Veel mensen gingen nadenken en zagen in dat dit dystopische kwaad wel zo absurd, onlogisch en onrechtvaardig was, dat het niet anders kon dan dat er een boze kracht moest zijn die in mensen kon varen waardoor bv. eertijds idealistische, 'menslievende' links-groene politici zoals Ardern en Trudeau zich plotseling ontpopten tot satanische, psychopathische. sadistische tirannen, die miljoenen mensen martelden met de meest wrede en absurde maatregelen, en die dodelijke injecties verplicht stelden die eindeloos gruwelijk leed en een genocide bewerkstelligde.

Ze realiseerden zich dat als er boze krachten zijn, dat er dan ook een geestelijke wereld moet zijn. En al dit leed leidde ertoe dat veel eertijds vrolijk oppervlakkige mensen tot bezinning en wijsheid kwamen, en tot diepere inzichten in de wereld.

Of zoals Mefisto in de 'Faust' van Goethe zegt:
Ik ben de kracht die het slechte wil en het goede schept.

De satan wilde het slechte maar door het oneindige leed dat hij veroorzaakte hebben veel mensen een catharsis doorgemaakt en hebben innerlijke verdieping en wijsheid gevonden…

Dat was dan wel een misrekening van Satan, want dat was nou eigenlijk niet zijn bedoeling….

Hoe vreselijk de corona-tirannie ook was, en nog zal zijn, de grootste ramp die de mensheid ooit heeft getroffen, de grootste aanval van het kwaad aller tijden, de grootste misdaad aller tijden, -het feit dat er een aantal mensen zijn die door dit leed tot wijsheid zijn gekomen is toch een onverwachte zegen….

DEPRESSIES – ZIEKTE - DOOD EN OPSTANDING -

Een van de wezenlijke aspecten van het Christendom is het mysterie van dood en opstanding, een oerthema van de mensheid dat al duizenden jaren in allerlei vormen bestond in verband met de zonnemysteriën en wat op een speciale manier zijn vervulling vond in de geschiedenis van de dood en opstanding van Christus.

Het is een oerthema wat in ieder mensenleven op een bepaalde manier steeds opnieuw plaatsvindt.

Veel kunstenaars hebben bv. een crisis, een depressie, wat vergelijkbaar is met een dood, een ziele-dood.
Daarna kunnen ze weer een innerlijke opstanding krijgen…

Bekend was dat met Händel.
Deze had een depressie, maar toen hij de tekst van de 'The Messiah' kreeg en hij zag de eerste woorden: 'Comfort ye', toen was plotseling zijn depressie over en schreef hij in een vlaag van overweldigende inspiratie in 3 weken tijd zijn beroemdste oratorium.
In de ziel van Händel vond dus ook een proces van 'dood en opstanding' plaats.

Zo kunnen ziektes ook een dergelijk proces vergelijkbaar met dood en opstanding bewerkstelligen.

Crisis, catharsis, loutering is in feite vergelijkbaar met dood en opstanding.

We kunnen het ook ervaren aan veel romantische symfonieën.
Veel symfonieën gaan van de duisternis naar het licht, van mineur en het noodlot in het eerste deel, naar majeur en de overwinning van het licht in de finale.
In Beethovens 5^{e} en 9^{e} symfonie, in Brahms 1^{e} symfonie, in Bruckners symfonieën, in de 2^{e} van Mahler waar aan het slot zelfs over 'de opstanding' wordt gezongen, etc.

Iedere ziekte is a.h.w. een kleine 'symfonie' die van mineur naar majeur gaat.
Want als men ziek is dan 'voelt' men zijn lichaam, men is a.h.w. met zijn ziel te sterk verbonden met het fysieke lichaam, men 'lijdt' aan het lichaam zoals een melancholicus of een bejaarde…

Mineur vergelijkt Steiner met wanneer men ontwaakt en het lukt de ziel niet om de trillingen vanuit de geestelijke wereld over te brengen op het etherlichaam.
Kortom, het lichaam is sterker en verzet zich daar tegen….
Men stapt a.h.w. 'met zijn linkerbeen uit bed'…
Majeur vergelijkt hij met wanneer het wel lukt om de trillingen van de geestelijke wereld op het etherlichaam over te brengen, m.a.w. : De geest overwint het lichaam, - en bij mineur overheerst het lichaam de ziel.
Kortom als men ziek is dan is men 'in mineur', men voelt zijn lichaam.
Is men gezond dan voelt men zijn lichaam niet, dan overheerst de ziel het lichaam.
Kortom, iedere ziekte is a.h.w. vergelijkbaar met een symfonie die van 'Nacht zum Licht' gaat, van mineur naar majeur.

Kenmerkend is dat de fysieke dood van Christus erop wijst dat het fysieke de geest domineert, fysieke verwondingen en martelingen veroorzaakten de fysieke dood.
Als Christus uit het graf verrijst en de dood overwint, dan duidt dat op een glorieuze overwinning van de geest op de materie.

Wanneer men op allerlei panische manieren probeert ziekte en leed te vermijden en de ziekte en de vermeende ziekteverwekker, de microbe, te vernietigen, in de hoop nooit meer ziek te worden, dan bereikt men niet alleen totaal het tegenovergestelde, maar men ontneemt de mens de mogelijkheid om d.m.v. een lichamelijke catharsis, een soort doods- en opstandingsproces door te maken, men ontneemt hem of haar een unieke ontwikkelingsmogelijkheid, om zich door dit soort processen die zich iedere keer in allerlei vormen in het leven voordoen, te ontwikkelen tot een gerijpte en doorleefde, wijze volwassene.

HET PARADIJS EN DE NATUURMENS

In de boeken van E de Munck vergelijkt hij het Bijbelse paradijs met de fase in de mensheidsgeschiedenis dat de mens als jager en zoeker nog als nomade in de natuur leefde, als natuurmens.

De zondeval vergelijkt hij met de fase waarbij de mens van nomade zich losmaakt uit de natuur en een landbouwer wordt en zich op vaste plaatsen gaat vestigen om als boer en veeteler de aarde te bewerken en vee te houden.

Ik las ook dat het dieet van de zoekende en jagende natuurmens veel gezonder was als dat van de landbouwers en dat vanaf de fase dat men landbouw ging bedrijven de mens ook allerlei ziektes ging ontwikkelen.

Net zoals wilde planten en dieren in wezen geen ziektes kennen, was de natuurmens dus robuust en oergezond.

Wie moet daarbij niet denken aan de figuur van Tarzan, als de prachtige gespierde en onoverwinnelijke sportieve oermens.

Ook wie de films of plaatjes ziet van natuurvolkeren, die ziet vaak prachtige, atletisch gevormde, slanke en gespierde mensen.

De cultuurmens lijkt dan daarentegen een meer ziekelijke brekebeen te zijn geworden, die later in onze tijd meestal geen fraaie oergezonde atletische en gespierde oerman meer is, maar een dikbuikige thuiszitter, die omringd door boeken en een kopje koffie en een koekje met zijn boeken of zijn computer bezig is.

Weliswaar is de cultuurmens een stuk minder gezond als een kind dat de hele dag rennend en gillend op straat aan het spelen is, of Tarzan die met zijn gespierde lijf bronstig oerkreten uitslakend met lianen door het oerwoud slingert, terwijl hij Jane uit de kaken van een krokodil of een panter redt, maar de cultuurmens heeft de geest ontwikkeld, hij schrijft boeken, leest boeken, componeert symfonieën, schildert zelfportretten, speelt in een symfonieorkest, zingt in een opera, experimenteert in een laboratorium, maakt films en documentaires, ontwerpt huizen, ontmoet een collega om diepgravende filosofische gesprekken te voeren, bezoekt de kerk, bezoekt lezingen, geeft les op school, schrijft boeken, componeert, teelt planten, rijdt auto, bezoekt musea, en wat al niet meer.

Kortom, de cultuurmens is niet meer zo gezond en oersterk als de natuurmens, maar hij heeft zijn ziel ontwikkeld tot een zelfstandig denkend individu (of zoals Steiner zei: 'Hoe meer sport, hoe minder geest'…) en onze cultuur heeft natuurlijk slechte dingen gecreëerd (vervuiling, bio-industrie etc.), maar ook veel zeer goede dingen, want wie ooit in een concert een symfonieorkest 'Daphnis et Chloé' van Ravel, een Bruckner-symfonie, een Sibelius-symfonie of de balletmuziek van Strawinsky of Prokofief heeft horen en zien spelen, die weet dat de cultuurmens tot grootse dingen in staat is waar wij enorm trots op kunnen zijn.

Of wie wel eens de Sagrada Familia heeft gezien, de Dom van Keulen, het Goetheanum, Arabische moskeeën, of Art Nouveau huizen, die weet tot wat voor grootse dingen die ziekelijke, cultuurmens met zijn kwaaltjes en zijn griepjes in staat is.

Kenmerkend is dat planten een enorm regeneratievermogen hebben, maar hoe meer bewustzijn een creatuur of een orgaan heeft hoe zwakker, hoe kwetsbaarder, zoals ons zenuwstelsel. Ergo, bewustzijnsontwikkeling gaat gepaard met lichamelijke verzwakking en ziekelijkheid, minder levenskracht, dat is de prijs die we voor de ontwikkeling van ons bewustzijn moeten betalen.

DE ESSENTIE

De essentie van mijn betoog is niet gezondheid en genezing etc.

Maar meer val ik het concept aan van de 'geluksmaatschappij' die elke ziekte wil uitroeien en ontkennen.

Mijn betoog is niet zo zeer hoe wij gezondheid kunnen bereiken.

Maar dat we ziekte als een gewoon verschijnsel moeten accepteren wat bij het leven hoort, dat we ziekte moeten omarmen als een vriend en kameraad die bij ons hoort, en niet als een vijand die moet worden uitgeroeid en ontkend.

Marc van Delft -19-10-2022